

Η συγγραφέας Τέσσυ Μπάιλα στο Enviaportal

24/6/2016 - Τελευταία ενημέρωση στις 24/6/2016 10:09:36 πμ

Συνέντευξη εφ' όλης της ύλης παραχώρησε στο Enviaportal.gr η συγγραφέας Τέσσυ Μπάιλα, με αφορμή και την παρουσίαση του βιβλίου της με τίτλο «Άγριες Θάλασσες» την Τρίτη 28 Ιουνίου στην Ερέτρια.

Η συγγραφέας Τέσσυ Μπάιλα στο Enviaportal

Πότε κάνατε την πρώτη σας συγγραφική απόπειρα; Πως νιώσατε;

Άρχισα να ασχολούμαι συστηματικά με το μυθιστόρημα το 2008. Νορίτερα αρθρογραφούσα sporadικά. Σε όλη μου τη ζωή όμως έχω υπάρξει αναγνώστρια και αυτή είναι μια διαδικασία που έχω την αίσθηση πως μοιραία με οδήγησε στη συγγραφή. Η περιπέτεια της γραφής μου έχει χαρίσει πολλές χαρές και αρκετές στενοχώριες. Έχω νιώσει πολλά αντιφατικά συναισθήματα. Το βέβαιο είναι πως με έχει κάνει πιο δυνατό άνθρωπο και πως μαζί της γνωρίζω τον εαυτό μου καλύτερα.

Πως αισθανθήκατε με τις διηγήσεις των ιστοριών που συνέβησαν την τότε εποχή;

Εννοείται με τις ιστορίες στις οποίες αναφέρονται ο «Άγριες θάλασσες.» Κοιτάζτε, όταν άρχισα να ασχολούμαι με το συγκεκριμένο θέμα είχα την αίσθηση πως θα έγραφα ένα βιβλίο για μια ναυτική ιστορία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, μια ιστορία που θα περνούσε στη λήθη αν δε βρισκόταν κάποιος να την καταγράψει με ευαισθησία. Στην πορεία κατάλαβα πόσο διαχρονική παραμένει πάντα η λογοτεχνία και πως έχουν δίκιο όσοι πρεσβεύουν πως στη λογοτεχνία δεν υπάρχουν ξεκάθαρες προθέσεις. Επειδή τα πράγματα, δυστυχώς, δεν αλλάζουν και πολύ. Ο Έλληνας συνεχίζει να επιβιώνει στις μέρες μας «από κατοχή», οι πρόσφυγες του βιβλίου μου που τότε περνούσαν στις ακτές της Τουρκίας για να ξεφύγουν από τα δεινά του πολέμου σήμερα φιλοξενούν στα σπίτια τους τους σημερινούς πρόσφυγες της ιστορίας και οι περιστάσεις μας καλούν να ξαναφτιάσουμε τον κόσμο από την αρχή, μόνο που, δυστυχώς για εμάς, εμείς έχουμε γνωρίσει πια πως αυτός ο κόσμος δεν αλλάζει και πως όλα επαναλαμβάνονται. Αυτή τη φορά τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα επειδή οι σημερινοί Έλληνες δε φαίνεται να έχουμε την απαιτούμενη ψυχή. Ύστερα από μια σειρά ετών που πέρασαμε βουτηγμένοι κυριολεκτικά σε ένα τρόπο ζωής που επηρέασε συστηματικά τον πολιτισμό, τη γλώσσα την αισθητική μας, τις αντιδράσεις μας και κυρίως τις συνειδήσεις μας μοιάζουμε αποπροσανατολισμένοι. Μετά τα τόσα χρόνια ψευδαισθήσεων που ζήσαμε η αλλοίωση είναι μεγάλη και ήταν συστηματική και η διάγνωση κάθε ελπίδας ακόμη μεγαλύτερη.

Η φωτογραφία τι ρόλο παίζει στην ζωή σας και πόσο επηρεάζει την συγγραφική σας ιδιότητα;

Λογοτεχνία και φωτογραφία είναι για μένα δυο μορφές της ίδιας τέχνης με την έννοια ότι και στις δύο περιπτώσεις εκφράζω ό,τι κινητοποιεί την ευαισθησία μου. Μόνο που με τη φωτογραφία όλα γίνονται με έναν πολύ πιο απλό τρόπο, πιο φωτεινό ίσως. Η λογοτεχνία απαιτεί ένα προσωπικό ξόδεμα και αυτό την κάνει ακόμη πιο γοητευτική. Πάντως, είναι βέβαιο, πως όταν κάποιος διαβάζει μπορεί να βλέπει τα πράγματα γύρω του καλύτερα, να εντοπίζει αθέατα στοιχεία και να τα φωτογραφίζει. Και συμβαίνει και το αντίθετο. Η ενσχόληση με τη φωτογραφία οξύνει το νου και τις αισθήσεις και η λεκτική απεικόνιση των αισθήσεων στο χαρτί να γίνεται ολοένα και καλύτερη.

Πείτε μας δυο λόγια για το βιβλίο σας «Άγριες Θάλασσες».

Οι «Άγριες θάλασσες» είναι μια μυθιστορηματική μαρτυρία μιας ναυτικής ιστορίας που διαδραματίστηκε κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μια μαρτυρία για την πορεία ενός ανθρώπου του καπετάνιου Μιλτιάδη Χούμα και τη δράση του την παραμένει εκείνη εποχή που την Ιστορία την έγραφαν απλοί, καθημερινοί άνθρωποι, μέσα από παράτολμες πράξεις και μυστικές, αντιστασιακές οργανώσεις. Μετά από ένα βίαιο περιστατικό με Ιταλούς στο καφενείο του χωριού του στη Σάμο ο Μιλτιάδης Χούμας διέφυγε προς την Κύπρο και πολύ σύντομα στρατολογήθηκε στην οργάνωση Διαφυγή από τον Άγγλο λοχαγό Μάικλ Πάρις και διέθεσε το καινούριό του, την «Ευαγγελίστρια», για να οργώσει κυριολεκτικά τις ελληνικές θάλασσες προκειμένου να βοηθήσει στη διαφυγή Άγγλων και Ελλήνων αγωνιστών προς τη Μέση Ανατολή, για τη συνέχιση του αγώνα.

Το βιβλίο βασίζεται σε μια ογκώδη βιβλιογραφία που μου παραχωρήθηκε από την οικογένεια του Μιλτιάδη Χούμα και σε απόρρητα έγγραφα και μαρτυρίες της εποχής που παρουσιάζονται για πρώτη φορά. Περιγράφει τη ζωή του ανθρώπου αυτού τα ταραχμένα εκείνα χρόνια, τη συγκλονιστική περιπέτεια του Τζον Κέιπς, του μοναδικού ανθρώπου που κατάφερε να σωθεί από το φοβερό ναυάγιο του υποβρυχίου «Περσεϊς», έξω από την Κεφαλλονιά, τη σχέση του Μιλτιάδη με την Ελένη, τη μετέπειτα γυναίκα του και την αγάπη που μοιράστηκαν στα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια.

Σε όλη του την πορεία το βιβλίο ακολουθεί την ιστορική μνήμη και κυρίως καταγράφει την ανθρώπινη πλευρά αυτών των ανθρώπων που δεν υπήρξαν οι φοβεροί υπερήρωες αλλά απλοί άνθρωποι, όπως είμαστε όλοι μας, που τόλμησαν όμως να αφιερωθούν σε μια πατρίδα που δεν τους χαιρόταν και δεν εξαρτύρωναν ποτέ αυτή τους τη δράση.

Τι θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες του Enviaportal.gr;

Θα ήθελα να ευχηθώ ένα ήρεμο καλοκαίρι, να παραμένουν δυνατοί στις δύσκολες αυτές συγκυρίες που ζούμε στις μέρες μας και να διαβάζουν καλά βιβλία μια και το βιβλίο υπήρξε πάντα ένα αντιστάλι, μια πρόταση ζωής που μπορεί να αναδομήσει την κοινωνία, η μόνη ίσως επαναστατική δύναμη που μας αφορά όλους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

· See more at: <http://www.enviaportal.gr/content.asp?ID=43082#sthash.heBWEdRH.dpuf>